

Motion till riksdagen 2013/14:K335

av **Johnny Skalin och Margareta Larsson (SD)**

Påföljd och skadestånd för fällda artiklar

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skadestånd vid ärekränkingsbrott.

Motivering

Med jämna mellanrum blossar den visserligen angelägna men ibland något obalanserade debatten om integritet kontra öppenhet upp. En debatt som oftast handlar om statens övervakning av den enskilde, företags användning av personuppgifter eller olika typer av förtal eller mobbning privatpersoner emellan. En debatt som däremot lyser med sin frånvaro är hur tidningar och andra medier hanterar material som rör offentliga personer och privatpersoner. Medieföretag tar ofta på sig rollen som både domare, åklagare och bödel när man sätter fokus på mer eller mindre sanna ”skandaler”. Vid fällande dom beräknas skadeståndet enligt gällande rätt efter vad som är skäligt med hänsyn till handlingens art och varaktighet.

Som lätt inses kan medieföretagen, vilka icke att förglömma är vinstdrivande verksamheter, ledas till att tumma på integritetsskyddet i avvägningen mellan säljande artiklar, rubriker och löpsedlar. Man bör komma ihåg att det är få andra verksamheter som har som enda affärsidé att löpande, under ökat konkurrenstryck, dygnet runt presentera kunderna med information om andra människor, kända och okända. I de fall det förekommer finns det oftast ganska strikta regelverk för hur informationen ska presenteras, vilken information som ska presenteras och till vilka.

Undertecknad hävdar att de skadestånd som fällande domar renderar inte står i paritet till den risk för kränkning av enskilda som den ovan beskrivna verksamheten genererar. I jämförelse kan konstateras att vid miljöbrott, konkurrensbrott och förverkande av intäkter från kriminell verksamhet har man

Fel! Okänt namn på

som grundprincip att skadeståndens nivå ska inte vara så låg att det uppmunt-
rar till brott och att ingen ska kunna ha vinst av brottslig verksamhet.

För att komma till rätta med skandaljournalistiken kring offentliga perso-
ner samt överdrivet ”smaskiga” reportage om privatpersoner anser jag att
bedömningen av skadeståndets storlek även ska räknas in medieföretagets
totala intäkter de dagar som det fällande materialet varit publicerat i tryckta
alster, sänts i media och/eller för allmänheten funnits tillgängligt på internet.
Beloppet bör till yttermera (till undvikande av fiffel med periodisering av
kringkostnader, flytt av gemensamma kostnader mellan olika medium m.m.)
innefatta bruttointäkter med avdrag endast för direkta rörliga kostnader.

Således föreslås i motionen att medieföretag som fällt till ansvar för för-
talsbrott och andra ärekränkingsbrott skall betala skadestånd till den skadeli-
dande beräknat på medieföretagets bruttointäkter från den specifika medieka-
nal vari den brottsliga gärningen begicks de dagar som det fällande materialet
varit publicerat i tryckta alster, sänts i media och/eller för allmänheten funnits
tillgängligt på internet.

Stockholm den 2 oktober 2013

Johnny Skalin (SD)

Margareta Larsson (SD)